

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI
HOTĂRÂREA NR. 7 J21.09.2011

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtului I.N.G., judecător în cadrul Curții de Apel T.M., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției din gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 14 septembrie 2011, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată ce face parte integrantă din prezenta hotărâre când, Secția, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 21 septembrie 2011, când a pronunțat următoarea hotărâre:

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând, asupra acțiunii disciplinare, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători, sub nr. 10/J/2011, comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției, ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtului I.N.G. – judecător în cadrul Curții de Apel T.M., pentru săvârșirea abaterii disciplinare, constând în exercitarea funcției din gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]
[REDACTED]
procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

S-a reținut în sarcina judecătorului I.N.G., că la data de 03.02.2011, a luat din sediul instanței dosarul nr. 1496/1371/2009 pentru a redacta la domiciliu decizia comercială nr. 5/24.01.2011, a parcat mașina proprietate personală în apropierea Spitalului Municipal T.M., a lăsat pe bancheta din spate a autoturismului geanta în care se găsea dosarul, iar în perioada în care pârâtul s-a deplasat la spital, autoturismul a fost spart, fiind sustrasă geanta cu dosarul instanței.

În drept, comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 98 – 101 din legea sus-menționată.

În dovedirea acțiunii, comisia de disciplină a solicitat proba cu acte și orice alte probe a căror necesitate ar rezulta din dezbateri.

În cursul cercetării judecătorești a fost audiat pârâtul judecător cu privire la abaterea disciplinară ce s-a reținut în sarcina sa și a fost administrată proba cu înscrisuri.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția pentru judecători reține următoarele:

La data de 18.05.2011, Inspecția Judiciară s-a sesizat din oficiu, cu privire la dispariția dosarului nr. 1496/1371/2009 al Curții de Apel T.M., ca urmare a memoriului adresat Inspecției Judiciare de petiționarul V.I., care își exprima nemulțumirea în raport cu modul de soluționare a dosarului nr. 1496/1371/2009 al Tribunalului Comercial M.

În fapt, la data de 08.09.2010, la Curtea de Apel T.M. – Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, a fost înregistrat dosarul nr.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
1496/1371/2009, având ca obiect apelul declarat de pârâta S.C. W.O. S.R.L.,
împotriva sentinței nr. 1960/14.05.2010 pronunțate de Tribunalul Comercial M.

Dosarul a fost repartizat completului C3 FAC compus din judecătorii
I.N.G. și V.A., care au pronunțat decizia nr. 5/A/24.01.2011, prin care s-a dispus
respingerea apelului declarat de către pârâtă.

Decizia sus-menționată a revenit spre redactare pârâtului judecător care, la
data de 03.02.2011, a luat din sediul instanței dosarul nr. 1496/1371/2009, pentru
a redacta la domiciliu decizia comercială nr. 5/24.01.2011, singura hotărâre
neredactată la acel moment.

În aceeași zi, pârâtul judecător și-a condus mama la un control medical și,
în jurul orei 11,30 a parcat mașina proprietate personală în apropierea Spitalului
Municipal T.M., lăsând pe bancheta din spate a autoturismului geanta în care se
găsea dosarul.

La întoarcere, după aproximativ două ore, pârâtul judecător a constatat că
geamul din partea dreaptă spate a mașinii a fost spart, a înlocuit geamul cu o folie
de plastic și s-a deplasat în localitatea M., unde domiciliază părinții săi, apoi la
S., unde își are domiciliul.

În acest moment, și anume în jurul orei 16,00, pârâtul judecător a anunțat
telefonic președintele Secției comerciale cu privire la furtul dosarului, acesta din
urmă îndrumându-l să se întoarcă în T.M. și să caute dosarul la locul unde a avut
loc spargerea mașinii și, totodată, să anunțe organele de poliție.

Astfel cum rezultă din declarația dată în fața organelor de poliție la data de
09.06.2011, pârâtul judecător s-a deplasat, în data de 03.02.2011, la sediul
Inspectoratului Județean de Poliție T.M., unde a solicitat ofițerului de serviciu să

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
contacteze personalul de la Serviciul furturi auto pentru a formula plângere.

Întrucât era ora 16,30 când a ajuns la sediul Poliției municipiului T.M., pârâtul judecător I.N.G. a solicitat ofițerului de serviciu să ia legătura cu comandantul IJP M., însă pentru că acesta era ocupat, a mers în audiență la comisarul șef adjunct al Inspectoratului.

În biroul comisarului șef adjunct, pârâtul judecător a redactat o plângere penală, în cuprinsul căreia a arătat că „a fost sustrasă o geantă de culoare maro, imitație de piele, în care se aflau documente oficiale ale Curții de Apel T.M.”.

Pârâtul judecător a lăsat plângerea comisarului șef al IPJ T.M. pentru a fi înregistrată, fără a mai aștepta echipa operativă a Poliției T.M., plângerea fiind înregistrată la Poliția Municipiului T.M. a doua zi, respectiv la data de 04.02.2011. În aceste condiții, nu s-a mai procedat la efectuarea cercetării la fața locului, care să fi constatat urmele spargerii mașinii.

A doua zi după spargerea autoturismului, respectiv în 04.02.2011, pârâtul judecător a informat în scris conducerea Curții de Apel T.M. cu privire la dispariția dosarului nr. 1496/1371/2009, inițiind la data de 10.02.2011 procedura de reconstituire, potrivit prevederilor art. 583 alin. 1 și 2 Cod procedură civilă.

În acest scop au fost acordate mai multe termene de judecată, la intervale de aproximativ o lună, respectiv la datele de 21.03.2011, 18.04.2011 și 16.05.2011, când s-a constatat ca fiind refăcut dosarul nr. 1496/1371/2009.

Secția constată că, fapta pârâtului judecător I.N.G., care la data de 03.02.2011 a scos dosarul nr. 1496/1371/2009 din instanță și, nu a luat măsurile necesare pentru a asigura securitatea acestuia, fapt ce a dus la dispariția dosarului, întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

h) teza a II-a, privind exercitarea funcției cu gravă neglijență, din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pentru următoarele considerente:

Pentru ca o faptă să fie considerată abatere disciplinară, aceasta trebuie să întrunească elementele constitutive, atât sub aspectul laturii obiective, cât și al celei subiective, să fi produs un rezultat vătămător și să existe raport de cauzalitate între acesta și fapta culpabilă.

În ceea ce privește latura obiectivă a abaterii disciplinare Secția reține că pârâul judecător a scos dosarul din instanță în vederea redactării hotărârii și nu a luat măsuri în vederea asigurării securității acestuia, în raport cu obligațiile instituite prin art. 5 lit. h) și art. 92 alin. (1) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Astfel, potrivit dispozițiilor cuprinse în art. 91 alin. (1) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, potrivit cărora scoaterea din incinta instanțelor a dosarelor, actelor și lucrărilor, în afara condițiilor prevăzute de lege și de regulament, este interzisă.

De asemenea, dispozițiile art. 5 alin. (2) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești prevăd, printre îndatoririle ce revin judecătorilor și aceea de a asigura securitatea dosarelor pe perioada în care acestea le sunt încredințate spre studiu, soluționare sau motivare.

Sintagma „securitatea dosarului” folosită de textul sus-menționat face referire la noțiunea de pază materială a acestuia (pe timpul studiului sau al redactării hotărârii judecătorești) în sensul de a nu fi sustras sau degradat.

Nerespectarea acestor dispoziții imperative a condus la consecința

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
prelungerii procedurii judiciare cu încă 4 luni, la instituirea în sarcina părților a unor noi îndatoriri, care au presupus cheltuieli suplimentare și depunerea la dosar a unor noi copii ale înscrisurilor depuse în dosarul dispărut.

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 12 din Codul deontologic, aprobat prin Hotărârea nr. 328/24.08.2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, judecătorii sunt obligați să îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin legi și regulamente.

În punctul de vedere prezentat în cursul cercetării disciplinare și în declarația dată în fața Secției pentru judecători, pârâtul judecător a justificat scoaterea dosarului din instanță prin dorința de a asigura redactarea în termenul legal, în condițiile unui volum mare de activitate și a invocat ca o circumstanță care a condus la consecința dispariției dosarului și împrejurarea că domiciliază într-o altă localitate decât aceea în care se află sediul instanței în care își desfășoară activitatea.

De asemenea, în memoriul depus la dosar în cursul judecății, pârâtul judecător a arătat că acțiunea sa de a scoate dosarul din instanță a fost justificată de volumul de activitate însă, deși se constată că acesta a avut un volum de activitate considerabil, această apărare nu poate fi reținută întrucât, diligența permanentă de care trebuie să dea dovadă un judecător în exercitarea atribuțiilor de serviciu, respectiv de a motiva în termenul legal hotărârile care îi revin spre redactare, nu pot justifica asumarea unor astfel de consecințe.

Nu poate fi reținută nici apărarea conform căreia pârâtul judecător ar fi luat toate măsurile ce se impuneau pentru asigurarea securității dosarului, prin aceea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
că dosarul s-a aflat într-o geantă în autoturismul ce era încuiat și parcat într-un loc public, întrucât faptul generator al consecinței dispariției dosarului l-a reprezentat scoaterea acestuia din instanță, la care au concurat și celelalte cauze ce nu pot fi analizate separat.

Secția mai reține că nu este întemeiată nici apărarea pârâtului referitoare la împrejurarea că părțile au manifestat înțelegere și nu au formulat plângere cu privire la dispariția dosarului, pentru că interesul soluționării unei cauze într-un termen rezonabil nu trebuie dovedit iar obligația judecătorului de a respecta drepturile fundamentale ale părților nu este condiționată de existența unei cereri în acest sens, din partea justițiabilului.

De altfel, din declarația dată în fața Secției pentru judecători de pârâtu judecător, rezultă că s-au luat măsuri și a fost reconstituit doar dosarul instanței de apel însă, dosarul instanței fond, nu a fost reconstituit, nefiind făcute demersuri în acest sens.

Sub aspectul laturii subiective, Secția reține că fapta pârâtului judecător a fost săvârșită cu gravă neglijență, în aprecierea culpei fiind avute în vedere circumstanțele concrete ce decurg din împrejurările în care a fost comisă fapta, calitățile și pregătirea pârâtului.

În doctrina civilă și în jurisprudența în materie disciplinară, s-a conturat un model de comparație și anume cel al „omului diligent” care, raportat la segmentul de activitate pe care îl presupune înfăptuirea actului de justiție, este reprezentat de judecătorul care acționează cu grijă față de interesul public de înfăptuire a justiției și de apărare a intereselor generale ale societății, care își subordonează comportamentul exigențelor ce decurg din îndatoririle profesionale și normele

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

legale, regulamentare și deontologice pe care trebuie să le respecte.

Astfel, Secția reține că pârâtul judecător nu a manifestat o minimă diligență în raport cu consecința produsă, care putea fi prevăzută cu ușurință, asumându-și riscurile declanșării unei noi proceduri judiciare, care a presupus în mod obligatoriu o prorogare a realizării drepturilor procesuale și efectuarea unor cheltuieli judiciare suplimentare, atât din partea statului, cât și a părților implicate.

Acest risc asumat cu prea mare ușurință de către pârâtul judecător nu era justificat nici de urgența redactării, în condițiile în care de la pronunțarea hotărârii trecuseră doar 10 zile, fiind astfel în interiorul termenului de redactare reglementat de art. 264 alin. (1) Cod de procedură civilă și nici de volumul de activitate, iar în lipsa unor elemente care să justifice demersul acestuia de a încălca dispoziții regulamentare imperative, urmările faptei sale îi sunt imputabile.

Este lipsită de importanță împrejurarea că urmările faptei pârâtului judecător nu s-au materializat într-un demers al părților, concretizat în vreo plângere ori sesizare, simplul fapt al reluării procedurilor judiciare, cu toate consecințele menționate anterior, constituind o premisă a încălcării prevederilor art. 6 din Convenția Europeană privind Drepturile și Libertățile fundamentale al Omului.

La individualizarea sancțiunii disciplinare ce se va aplica, în condițiile art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția pentru judecători va avea în vedere gravitatea concretă a faptei și consecințele negative asupra

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
drepturilor părților, prin prelungirea în timp a procedurii judiciare.

De asemenea, vor fi avute în vedere circumstanțele personale ale pârâtului judecător, a cărui activitate profesională a fost evaluată cu calificativul „foarte bine”, preocuparea acestuia pentru perfecționarea profesională, faptul că realizează și activitate publicistică și, nu în ultimul rând, faptul că scoaterea dosarului din instanță reprezintă o procedură de excepție iar în cazul de față a fost determinată de împrejurări legate de starea de sănătate a mamei sale.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru judecători urmează să admită acțiunea disciplinară formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva judecătorului I.N.G. și să îi aplice acestuia sancțiunea „avertisment” prevăzută de art. 100 lit. a) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu majoritate:

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva domnului I.N.G. - judecător în cadrul Curții de Apel T.M..

În baza art. 100 lit. a) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
domnului I.N.G., judecător în cadrul Curții de Apel T.M., sancțiunea „avertisment”, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza a II-a din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile, de la comunicare, la Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

OPINIA SEPARATĂ, DE RESPINGERE A ACȚIUNII DISCIPLINARE

Apreciez că în cauză nu sunt incidente dispozițiile art. 99 lit. h, în varianta normativă a tezei a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare și, ca urmare se impunea respingerea acțiunii disciplinare, pentru următoarele considerente:

Condițiile răspunderii disciplinare, care sunt aceleași pentru oricare din formele răspunderii juridice, privesc conduita ilicită, vinovăția, urmarea imediată și legătura de cauzalitate dintre fapta și rezultatul produs.

Pentru angajarea răspunderii disciplinare, condițiile menționate anterior trebuie întrunite cumulativ.

În ceea ce privește latura obiectivă a abaterii disciplinare, aceasta este dovedită prin mijloacele de probă administrate în cauză, la fel și rezultatul vătămător ce constă în crearea unei premise a încălcării prevederilor art. 6 din Convenția Europeană privind Drepturile și Libertățile fundamentale ale Omului.

Însă, reținerea acestei abateri este condiționată de modul în care trebuie

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
definită noțiunea de gravă neglijență în înțelesul art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Legea nu conține o astfel de definiție motiv pentru care o asemenea analiză cade în sarcina instanței care judecă o cauză disciplinară.

Apreciez că forma de vinovăție ce a fost avută în vedere de legiuitor când a înțeles să sancționeze un anumit comportament al judecătorului în legătură cu modul de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu este conturată atunci când s-a săvârșit o greșeală evidentă, neîndoielnică, căreia îi lipsește chiar și cea mai slabă justificare.

Ori, în cazul de față, nu se pot imputa pârâtului judecător consecințele unei fapte penale, săvârșite o altă persoană și nici nu pot fi ignorate argumentele invocate de pârâtul judecător și anume faptul că a scos dosarul din instanță pentru a își îndeplini la timp și cu conștiinciozitate obligația de a motiva hotărârea întrucât, în acea zi, s-a învoit din timpul programului de lucru pentru a-și însoți mama la un control medical și, a lăsat dosarul în autoturism pe perioada cât s-a aflat în incinta spitalului.

Pentru considerentele de mai sus, sub aspectul laturii subiective, fapta pârâtului judecător I.N.G. se circumscrie unei culpe scuzabile, care nu este de natură a atrage răspunderea disciplinară, motiv pentru care se impunea respingerea acțiunii disciplinare.

Definitivă, în termenul de exercitare a căii de atac a recursului.